

Sem Maruša Kajzba in prihajam iz Ivence pri Vojniku. V prostem času sem rada z družino, s prijatelji in pa z otroci. Že od otroštva sem si vedno želela postati vzgojiteljica, zato sem svoje srednješolsko življenje preživela na Gimnaziji Celje – Center, smer predšolska vzgoja. Zdaj pa sem študentka Pedagoške fakultete v Mariboru, smer predšolska vzgoja. Pri otrocih mi je najbolj zanimivo ravno to,

da so zelo igrivi, vse povedo po resnici in tisto, kar si zares mislijo. So zelo odkrita in srčna bitja – ravno zaradi teh lastnosti jih sama obožujem. V prostem času počnem veliko stvari, najraje pa sem z družino in s svojimi prijatelji. Poleg študentskega življenja zelo rada pomagam ljudem, ki potrebujejo pomoč, zato tudi sodelujem s Kristjanom, ki pa je letos tudi vodja projekta Misija človek, pri katerem pomagamo ljudem, živalim ..., tistim, ki potrebujejo našo pomoč. Zakaj rada pomagam? Ker enostavno rada vidim druge nasmejane in zadovoljne. V življenju pa me vodi tudi misel, ki se glasi: »Samo veliki vedo, kako pomembne so majhne poteze.«.

2) Kateri program na Pedagoški fakulteti Maribor obiskuješ in zakaj si se odločil/a za ta študij?

Na mariborski Pedagoški fakulteti obiskujem 1. letnik predšolske vzgoje. Že srednješolska leta sem preživljala v Celju, na Gimnaziji Celje – Center, smer Predšolska vzgoja. Delo v vrtcu in na sploh z otroci me zelo zanima. Trenutno lahko rečem, da si ne predstavljam niti kateri drugi študijski program, ki bi si ga lahko izbrala za svojo študijsko pot drugače.

3) Kakšne prednosti in kakšne slabosti vidiš v študiju tega programa?

Do sedaj sem imela možnost študij spoznati zelo malo, kajti v učilnicah oziroma na fakulteti smo bili le prvi teden našega šolanja. Prednosti programa so v dejanskem poučevanju za življenje, kar je meni zelo pomembno. Zelo mi je tudi všeč, da se poudarek daje na praksi, ki jo opravljamo enkrat na teden, moram pa reči, da nam je velik preskok iz srednje šole, ker moramo zelo veliko gradiva predelati sami, v srednji šoli pa nam je bilo to vse razloženo s strani profesorjev.

4) Bi se še enkrat odločil/a za ta študij in ali bi ga priporočal tudi bodočim študentom?

Že kot sem omenila prej, ne vem, katero smer oziroma kateri študij bi izbrala, če bi se morala odločiti za drugega. Definitivno bi se še enkrat odločila za ta študij in ga seveda tudi priporočila ostalim, bodočim študentom, če jih zanima delo in življenje otrok v vrtcu.

5) Kakšni so profesorji v tvojem programu?

S profesorji sem imela osebni stik samo prvi teden izobraževanja, zato jih nisem uspela pobližje spoznati, moram pa reči, da so nam vedno na voljo preko e-maila, če potrebujemo pomoč ali pa imamo kakšna vprašanja, tako, da menim, da so nam v veliko pomoč.

6) Ali imaš ob študiju čas tudi za delo in druge obštudijske dejavnosti?

Dela je poleg predavanj, vaj in seminarjev dovolj, vendar si še vseeno najdem čas za prijatelje, za družino, za kakšen sprehod in za dejavnosti, ki me veselijo. Poleg študija, med vikendi opravljam tudi študentsko delo v strežbi, pred korono pa sem ga opravljala tudi v vrtcu, kjer sem skoraj vsak dan z otroci tudi telovadila.

7) Koliko časa se pripravljáš na izpite?

Na vprašanje, koliko časa se pripravljam na izpite težko odgovorim, ker še do sedaj izpitov nismo imeli. Če premislim, koliko časa sem se učila v srednji šoli pred preizkusi znanj, pa moram reči, da se nisem veliko. Veliko pa mi pomaga, da si stvari in snov berem na glas in si izpisujem stvari z barvami.

8) Kje se na področju poklicne poti vidiš v prihodnosti? Ali meniš, da ti fakulteta to omogoča?

Moj trenutni cilj je, da dokončam študij Predšolske vzgoje in da maksimalno uživam študentska leta, kaj sledi pa še ne vem. Razmišljam o kakšni poti, kjer je poudarek na delu z otroci s posebnimi potrebami. Točno pa si še cilja nisem zadala za naprej. Menim pa, da mi fakulteta po končanem študiju omogoča ogromno.